

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

305.420 959 775

ĐC

NH 556 Đ

246 - 4

Những điển hình Phụ nữ Đồng Nai

ĐỒNG NAI - 2004

**BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ
TỈNH ĐỒNG NAI**

**NHỮNG ĐIỂN HÌNH
PHỤ NỮ ĐỒNG NAI**

**THƯ VIỆN TỈNH ĐỒNG NAI
SÁCH TẶNG**

202110CIVV 001717

ĐỒNG NAI - 2004

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

LỜI NÓI ĐẦU

Công cuộc đổi mới, tiến trình công nghiệp hóa - hiện đại hóa đất nước đang từng giờ diễn ra và đã làm thay đổi về chất đời sống kinh tế - xã hội ở Đồng Nai những năm qua là một thực tế không thể phủ nhận. Và có một điều càng không thể phủ nhận được đó là trong những thành tựu chung ấy, có sự đóng góp trí tuệ, tâm hồn, sức lao động và cả nghị lực, sự hy sinh của những người phụ nữ Đồng Nai.

Tập sách nhỏ mà quý vị và các bạn đang cầm trên tay là những phác thảo chưa toàn diện về những đóng góp đó. Hơn 30 tấm gương tiêu biểu chọn lọc trong tập sách nhỏ này chưa phải đại diện đầy đủ cho tất cả những cống hiến của phụ nữ Đồng Nai trong công cuộc xây dựng và phát triển hôm nay trên các lĩnh vực đời sống. Đó có thể là những giám đốc doanh nghiệp, những chủ nhiệm Hợp tác xã năng động trong kinh doanh để góp phần đẩy nhanh tiến trình phát triển kinh tế, đẩy mạnh hội nhập kinh tế quốc tế. Đó có thể là những tấm gương lao động khoa học miệt mài để cống hiến trí tuệ cho phát triển. Đó cũng có thể là những tài năng nghệ thuật mà sự rèn luyện của họ đã góp cho đời những nét

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

đẹp. Đó là những tấm gương hy sinh vì dân em thân yêu, vì người thân, vì cộng đồng... Họ có thể khác nhau về trình độ, lứa tuổi và vị trí xã hội. Nhưng có một mẫu số chung trong tất cả những tấm gương tiêu biểu ấy là sự quên mình, là nghị lực - những phẩm chất đã trở thành truyền thống của phụ nữ Việt Nam.

Gấp tập sách lại, hình ảnh của họ vẫn làm chúng ta khâm phục và chúng ta càng tin yêu hơn. Bởi trong công cuộc xây dựng và bảo vệ Tổ quốc hôm nay, tuy còn nhiều khó khăn nhưng chúng ta không thiếu những tấm lòng. Và đó chính là sức mạnh cho chiến thắng

Tuy nhiên, do thời gian chuẩn bị có hạn, tập sách chưa thể chọn lọc một cách đầy đủ những tấm gương tiêu biểu như ý định ban đầu của Ban biên tập. Mặt khác, đây là tập sách tập hợp nhiều bài viết từ các nhà báo, các cộng tác viên của Ban Vì sự tiến bộ của phụ nữ tỉnh, nên giọng điệu, hành văn, phong cách và dung lượng cũng như chi tiết được sử dụng trong từng bài có sự chưa thống nhất. Đây là những điểm còn hạn chế, mong bạn đọc lượng thứ.

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

PHỤ NỮ ĐỒNG NAI: TRÊN HÀNH TRÌNH XÂY DỰNG

Chuẩn mực người phụ nữ Việt Nam trong thời kỳ công nghiệp hóa - hiện đại hóa đất nước được xây dựng trên hai cơ sở: vừa là người phụ nữ giỏi việc nước, vừa là người vợ, người mẹ đảm đang, quán xuyến chuyên gia đình. Trên tinh thần này, phụ nữ Đồng Nai đã có nhiều nỗ lực để có mặt trên tất cả các lĩnh vực trong thời gian qua. Trong lĩnh vực giúp nhau “xóa đói giảm nghèo”, chú trọng phát triển kinh tế gia đình để chị em yên tâm tham gia công tác xã hội, chỉ tính riêng trong năm 2003, các cấp Hội Phụ nữ đã khai thác, tận dụng được hơn 46 tỉ đồng từ các nguồn vốn để giải quyết cho hơn 34 ngàn lượt chị em vay làm ăn. Từ phong trào, đã có nhiều tập thể, cá nhân trở thành mô hình làm ăn điển hình cho chị em học tập. Đó là mô hình trồng bông kiểng, làm lồng đèn bằng ống hút của phụ nữ ấp Cầu Kê, xã Phú Hữu (Nhơn Trạch) thu hút hàng trăm chị em tham gia. Mô hình làm ăn này chẳng những giúp chị em có thu nhập mà còn gây quỹ để làm công tác xã hội như xây nhà tình thương cho phụ nữ nghèo, tặng quà cho trẻ em có hoàn cảnh

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

khó khăn đặc biệt... Để bảo tồn nguồn vốn vay làm ăn, phụ nữ xã Sông Thao (Thống Nhất) có sáng kiến thành lập tổ trao đổi kinh nghiệm sản xuất và giúp nhau giống vật nuôi, cây trồng. Nhiều chị em chịu khó làm ăn và giữ chữ tín với tổ, hội đã thoát khỏi đói nghèo như các chị Đặng Thị Bèo, Tống Thị Hồng Nga, Trần Thị Bé... Ngoài việc xoay đủ miếng ăn hàng ngày, cho các con đến trường, các chị còn tích góp sắm được nhiều tiện nghi gia đình như máy thu hình, xe gắn máy... Với khối nữ công nhân viên chức, để tạo điều kiện cho chị em tăng thu nhập, công đoàn cơ sở các cấp đã có sáng kiến thành lập quỹ “Vi nữ công nhân lao động nghèo”. Năm 2003, đã có gần 300 lượt chị em nghèo được vay hơn 500 triệu đồng làm ăn. Khi kinh tế ổn định, chị em lại tập trung xây dựng “Gia đình no ấm, bình đẳng, tiến bộ, hạnh phúc”. Ngoài việc cam kết với các thành viên trong khu phố, xóm ấp, hội đoàn... về việc nuôi dạy con tốt, giữ gìn gia đình hạnh phúc, thuận hòa (để thực hiện tốt hoạt động này, Hội liên hiệp phụ nữ tỉnh đã ký kết nghị quyết liên tịch với lực lượng công an với nội dung “Quản lý, giáo dục con em trong gia đình, không để mắc tệ nạn xã hội”); các chị còn tích cực tham gia nhiều hoạt động mang tính cộng đồng như vận động mọi người thực hiện an

HỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐÔNG NAI

oàn giao thông, phòng chống tội phạm, ma túy, mại dâm... Trên tinh thần tự hoàn thiện vai trò người phụ nữ mới ở mọi lúc, mọi nơi, nhiều chị em đã vượt qua những khó khăn, trắc trở đời thường để vươn lên như một điểm sáng. Đó là trường hợp của chị Nguyễn Thị Kim Nguyên ở Trị An (Vĩnh Cửu), chồng mất sớm, một mình tảo tần trên ruộng đồng nuôi hai con ăn học. Không phụ lòng mẹ, hai con chị đều là học sinh giỏi cấp tỉnh. Bản thân chị tham gia công tác phụ nữ xã với thành tích nổi bật: gần gũi chị em và luôn đi đầu trong các chương trình hành động. Chẳng thế mà khi được giao vận động phong trào nào, chị cũng hoàn thành nhiệm vụ một cách xuất sắc. Đó còn là trường hợp của chị Cao Thị Kim Uyên ở xã Bình Minh (Thống Nhất) một mình nuôi 3 con thơ nhưng vẫn làm kinh tế giỏi (chồng chị đã qua đời). Bên cạnh đó vẫn còn rất nhiều những tấm gương như trường hợp của các dì Võ Phụng Sánh (Nhơn Trạch), Nguyễn Thị Quý (Long Khánh), Huỳnh Thị Nhịn (Tân Phú)... dù tuổi đã ngoài sáu mươi vẫn tích cực tham gia công tác xã hội và vận động bà con xóm làng thực hiện các chương trình công tác lớn của nhà nước như xoá đói - giảm nghèo, đền ơn- đáp nghĩa, xây dựng đường giao thông nông thôn... Riêng các dì, các chị cũng

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

những chương trình công tác xã hội riêng thông qua hoạt động Hội phụ nữ các cấp. Đó là chương trình chăm sóc trẻ suy dinh dưỡng (với phần vận động đóng góp được hơn 54 triệu đồng trong năm 2003), chương trình học bổng cho trẻ nghèo vượt khó (năm 2003 vận động được hơn 2500 suất với tổng kinh phí hơn 250 triệu đồng), chương trình khám bệnh - phát thuốc miễn phí cho phụ nữ- trẻ em ở vùng sâu, vùng xa... Đặc biệt trong chương trình tham gia giữ gìn vệ sinh môi trường, phụ nữ xã Bình Hòa (Vĩnh Cửu) đã động viên nhau xây dựng được 200 hố xí tự hoại, sửa chữa 3 km đường giao thông liên ấp, xây dựng các bờ rác theo từng cụm dân cư... Vượt ra ngoài phạm vi tỉnh, phụ nữ Đồng Nai còn góp hàng trăm triệu đồng cho chương trình tôn tạo đền thờ Hai Bà Trưng (Vĩnh Phúc), chương trình xây dựng nhà tình thương cho phụ nữ nghèo Điện Biên (Lai Châu), chương trình xây dựng nhà lưu niệm cố chủ tịch Hội LHPN Việt Nam Nguyễn Thị Định (Bến Tre)...

Bên cạnh những đóng góp đáng kể trên, chị em cũng đã cố gắng học tập, trau dồi về mọi mặt để tự hoàn thiện. Phong trào phụ nữ học tập nâng cao trình độ văn hóa được thực hiện ở khắp nơi. Từ xóm ấp đến cơ quan, nhà máy, công xưởng... đâu đâu cũng thấy các chị hăng hái tham gia học tập. Hiện

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

nay có 30% phụ nữ ở độ tuổi 18 - 55 có trình độ trung học phổ thông, 50% trong số còn lại có trình độ trung học cơ sở. chị em có trình độ đại học và trên đại học không còn hiếm hoi nữa. Với hình thức sinh hoạt theo chủ đề vào các ngày kỷ niệm hoặc truyền thống phụ nữ hàng năm như hội thi “Gia đình hạnh phúc”, giao lưu “Người phụ nữ thanh lịch”, tọa đàm “Phẩm chất, chuẩn mực của người phụ nữ Việt Nam trong thời kỳ công nghiệp hóa - hiện đại hóa”... các chị cũng đã tự nâng cao kiến thức bằng cách hăng hái tham gia phong trào và tự sưu tầm tài liệu hoặc học hỏi kinh nghiệm lẫn nhau. Trên tinh thần không ngừng tạo điều kiện cho chị em học hỏi và tiếp cận xã hội, trong năm 2003, các huyện Long Thành, Long Khánh đã nhiều lần tổ chức mời các bác sĩ bệnh viện phụ sản Từ Dũ, Hùng Vương (thành phố Hồ Chí Minh) về nói chuyện chuyên đề “Chăm sóc sức khỏe sinh sản cho phụ nữ” và khám bệnh, phát thuốc miễn phí cho phụ nữ nghèo. Các huyện Nhơn Trạch, Xuân Lộc tổ chức tọa đàm với chủ đề “Vai trò của người phụ nữ trong việc quản lý, giáo dục con em phòng chống tệ nạn xã hội”... Các chị đã hội nhập khá tự tin, mạnh dạn với vai trò của người phụ nữ mới như thế vì phía sau các chị còn có cả một chương trình lớn mang tính quốc gia

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

“Tham gia xây dựng và giám sát việc thực hiện luật pháp, chính sách về bình đẳng nam nữ”. Vừa qua, Hội LHPN Đồng Nai đã tham mưu cho Tỉnh ủy tổng kết 9 năm việc thực hiện Chỉ thị 37/ BBT của Ban Bí thư về công tác cán bộ nữ, qui định trách nhiệm của cơ quan hành chính nhà nước về việc đảm bảo cho các cấp hội tham gia quản lý nhà nước. Theo đó đã có 191 ban “Vì sự tiến bộ phụ nữ” (VSTBPN) cơ sở được thành lập với hơn một ngàn thành viên. Cùng lúc đã có hơn 2.200 cán bộ nữ và lãnh đạo các ban ngành, địa phương tham gia công tác tập huấn nâng cao nhận thức về giới do các cấp hội phối hợp cùng các ban VSTBPN tổ chức. Để bồi dưỡng kiến thức về giới một cách rộng rãi, nhiều tài liệu học tập đã được phát ra cho chị em như “Chiến lược quốc gia VSTBPN Việt Nam”, “Bình đẳng giới”, “Giới và phát triển”... Cũng trên tinh thần bồi dưỡng về giới cho nữ công nhân viên chức (có hơn 150 ngàn chị em, chiếm 52% tổng số công nhân viên chức toàn tỉnh), Liên đoàn lao động tỉnh đã tổ chức các hội thi tìm hiểu “Kiến thức gia đình và kiến thức pháp luật”, “Phòng chống ma túy, mại dâm và AIDS”, tìm hiểu về Luật lao động bổ sung có liên quan đến quyền lợi và nghĩa vụ của lao động nữ... Tính từ lúc bắt đầu tuyên truyền về giới (1998) cho

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

đến nay, các hội thi hàng năm này đã có hơn 200 lượt chị em tham dự. Bên cạnh đó, việc thực hiện các chế độ, chính sách dành cho lao động nữ cũng được các ngành chức năng đặc biệt chú ý. Hàng năm, Ban VSTBPN tỉnh đều có kết hợp với Hội LHPN tỉnh, Sở Lao động - TBXH, Liên đoàn lao động tỉnh tổ chức đoàn kiểm tra về tình hình lao động nữ ở các doanh nghiệp. Qua đó, các kiến nghị của chị em về việc làm, tiền lương, bảo hộ lao động, bảo hiểm y tế, chế độ cho con bú dưới 12 tháng tuổi... đã phần nào được các doanh nghiệp quan tâm và giải quyết thỏa đáng. Trong công tác chăm sóc sức khỏe, hàng năm có hơn 120 ngàn lượt chị em được khám phụ khoa định kỳ, nhiều chị được phát hiện bệnh và điều trị kịp thời. Từ thực tế này, các ngành chức năng đã có những kiến nghị trực tiếp với các doanh nghiệp trong việc cải thiện chế độ - môi trường lao động để hạn chế đến mức thấp nhất về tổn hại sức khỏe cho chị em...

Không kể số nữ công nhân viên chức đang làm việc trong các cơ quan, trường học, bệnh viện, nhà máy; có hơn 55% phụ nữ ở độ tuổi từ 18 trở lên trên địa bàn tỉnh được sinh hoạt trong Hội phụ nữ các cấp (hơn 280 ngàn chị). Số phụ nữ còn lại bên ngoài không có điều kiện tham gia các chương trình chung

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

của chị em. Trong chiến dịch vận động về giới, đây cũng được ghi nhận là thiết thời chung. Tạo mọi điều kiện cho chị em phát huy năng lực và nói lên tiếng nói của mình, hội phụ nữ các cấp cũng đang tìm mọi cách để thu hút số đông chị em này vào hội với nhiều hình thức như cho vay vốn ưu đãi làm ăn, giúp nhau xây dựng gia đình văn hóa, tạo điều kiện cho chị em tham gia các phong trào tại địa phương...

ĐỒNG DAO

NỮ GIÁM ĐỐC NĂNG ĐỘNG

Năm 1975, miền Nam hoàn toàn được giải phóng, thống nhất đất nước. Lúc ấy, chị Ngọc Châu vừa tròn 19 tuổi. Sinh ra trong một gia đình cách mạng của “miền Đông gian lao mà anh dũng”, chị nuôi ước vọng sẽ góp phần mình vào công cuộc xây dựng đất nước sau bao nhiêu năm dài chiến tranh khốc liệt. Những năm tháng sau đó, chị vào làm việc ở Ngân hàng nhà nước Biên Hòa. Với lòng hăng say, nhiệt tình, cầu tiến bộ chị luôn hoàn thành xuất sắc mọi nhiệm vụ được giao. Tháng 12 năm 1983, chị vinh dự được đứng vào hàng ngũ của Đảng. Bốn năm sau đó, trên bước đường phấn đấu liên tục, người nữ đảng viên trẻ này đã là giám đốc của Ngân hàng Nhà nước thành phố Biên Hòa. Và từ năm 1988 cho đến nay, chị là giám đốc Ngân hàng Công thương Đồng Nai.

Nhiều người vẫn còn nhớ những năm đầy gay go và thử thách 1989, 1998, khi chuyển từ cơ chế bao cấp sang cơ chế thị trường, ranh giới giữa phục vụ và kinh doanh vẫn chưa rõ ràng, môi trường kinh tế và pháp lý chưa đồng bộ, những ách tắc trong

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

điều kiện tín dụng còn chậm được tháo gỡ. Mặt khác, vốn tự có của các doanh nghiệp còn thấp, đa số vẫn phải dựa vào vốn vay của Ngân hàng với lãi suất khá cao 12 - 13%/tháng. Chị Ngọc Châu vẫn luôn trăn trở: Làm thế nào để vừa có đủ vốn vay phát triển kinh tế, vừa đảm bảo hoạt động kinh doanh không bị lỗ. Đó là bài toán vô cùng khó khăn trong hoạt động kinh doanh tiền tệ trong những năm đầu thử nghiệm cơ chế mới. Với trách nhiệm của người đứng đầu, chị đã ra sức vừa làm, vừa học, vừa rút kinh nghiệm để chỉnh sửa kịp thời những tồn tại, yếu kém, đưa hoạt động của Chi nhánh ngày càng mở rộng cả về quy mô và chất lượng.

Những năm 1997-1998, hoạt động kinh doanh tiền tệ trong nước gặp rất khó khăn do ảnh hưởng của các cuộc khủng hoảng tài chính khu vực. Với trách nhiệm của mình, chị đã chủ động đề ra chủ trương đầu tư phù hợp với đặc điểm của từng doanh nghiệp. Trong công tác lãnh đạo điều hành, chị đã biết khơi dậy và phát huy năng lực của từng cán bộ nghiệp vụ. Nhờ vậy, mà các năm qua, đơn vị đã không những giữ được khách hàng truyền thống mà còn thu hút thêm nhiều khách hàng mới mang lại hiệu quả ngày càng cao trong hoạt động kinh doanh.

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

Nói đến người nữ giám đốc chi nhánh Ngân hàng Công thương Đồng Nai là nói đến tính năng động và nhạy cảm trong việc thực hiện chủ trương của Chính phủ. Chị tâm niệm: Tháo gỡ những khó khăn cho doanh nghiệp cũng chính là tháo gỡ khó khăn cho chính đơn vị mình. Sau khi có chủ trương cho vay ưu đãi đối với những doanh nghiệp làm hàng xuất khẩu, chị mạnh dạn hướng dẫn các doanh nghiệp trong tỉnh làm thủ tục thực hiện chủ trương xin tài trợ. Nhiều doanh nghiệp làm hàng xuất khẩu trong tỉnh vẫn không quên thành tích đặc biệt của chị trong việc cho vay lãi suất ưu đãi xuất khẩu.

Sau 12 năm, từ ngày thành lập biết bao khó khăn thử thách và bao nỗi thăng trầm khi chuyển từ bao cấp sang kinh doanh, chi nhánh Ngân hàng Công thương Đồng Nai không ngừng phát triển. Kết quả kinh doanh năm sau cao hơn năm trước.

Người nữ giám đốc tài năn đó đã dồn hết tâm trí cho sự lãnh đạo điều hành, phát triển không ngừng của đơn vị này trong 12 năm qua tâm sự: “Tôi không bao giờ thấy lẻ loi khi bên cạnh mình là những đồng nghiệp luôn nhiệt tâm làm việc hết sức mình cho sự tồn tại và phát triển của đơn vị. Kết quả đạt được như hôm nay là nhờ chúng tôi quyết tâm,

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

cố gắng nâng cao năng lực và phẩm chất”. Tập thể cán bộ công nhân viên của đơn vị quý trọng và kính mến chị cùng bởi người nữ giám đốc có những phẩm chất đáng quý: gương mẫu, khiêm tốn và cương quyết. Anh chị em ở cơ quan cảm phục chị chính vì sự nỗ lực tự thân. Cho dù biết bao công việc dồn dập, tất bật mà chị sắp xếp đầu vào đó, để theo đuổi việc học chính trị, ngoại ngữ, vi tính. Chị là tấm gương cho sự nỗ lực học tập, vươn lên của tập thể cán bộ công nhân viên ở đây.

Bên cạnh đó, chị luôn quan tâm hỗ trợ Công đoàn cơ sở, chăm lo đời sống vật chất tinh thần cán bộ, nhân viên cơ quan, chị Ngọc Châu rất coi trọng việc duy trì đẩy mạnh phong trào thi đua. Chị coi những sáng kiến, cải tiến nghiệp vụ như những báu vật.

Nhiều cán bộ lâu nay làm việc chung với chị vẫn nói: Cô Châu tối kỵ nhất là thái độ “bằng mặt mà không bằng lòng”. Đối với cô làm việc gì cũng phải rõ ràng, cụ thể, thẳng thắn, không mơ hồ và phải chuẩn bị chu đáo. Cô Châu vẫn khuyên anh chị em: “Bí quyết của công việc có hiệu quả là sự chuẩn bị. Không chuẩn bị tốt là thất bại một nửa”.

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐÔNG NAI

Với mái ấm gia đình, chị Châu luôn xem là nguồn hạnh phúc vô giá, là nơi ngập tràn tình thương và trách nhiệm. Chị là người vợ đảm, người mẹ hiền của hai cháu trai học trường chuyên của tỉnh, chồng chị cũng là một cán bộ chủ chốt của tỉnh. Nếu bạn phải đến lớp học ngoại ngữ, chính trị, hoặc đi công tác xa nhà, chị đã sắp xếp việc gia đình cho các con và “ông xà” của chị cũng đã cảm thông mà tạo điều kiện thuận lợi cho nhau để hoàn thành tốt nhiệm vụ.

Người nữ giám đốc này không thích ai ca ngợi mình, nhưng mọi người vẫn hiểu rằng đây là việc cần tôn vinh đối với một cán bộ tiêu biểu.

MỸ PHƯƠNG

202110CIVV

001717

XIN LÀ CÁNH CHIM NHỎ...

*Và bầu trời không vạch sẵn đường bay
Chim ơi chim hãy nghe ta nhé
Xin đừng xếp cánh chim ơi!*

(Nói với chim - Tagor)

Tứ thơ của bài thơ "Nói với chim" cứ trở đi trở lại trong suốt bản tham luận của nhà giáo Nguyễn Thị Khánh tại hội nghị tổng kết 5 năm phong trào 2 giỏi ngành giáo dục. Nhiều nhà báo và cả các đại biểu sau đó đã tìm chị để xin bản tham luận của chị. Bởi vì bản tham luận ấy đã gói ghém một cách sinh động và đầy xúc cảm cuộc đời chị cùng "những khó khăn của cánh chim nhỏ nhoi" trên "bầu trời không vạch sẵn đường bay"... Và có lẽ còn bởi vì lấp lánh ở đó một tấm gương tự học, một nghị lực đáng nể và một tâm hồn thanh sạch, mềm mại.

Nhìn chị gầy gò, trầm lặng, không ai nghĩ đây là một thạc sĩ văn chương, thạc sĩ duy nhất của trường PTTH Nhơn Trạch và có lẽ là thạc sĩ đầu tiên của các trường PTTH vùng nông thôn vào thời điểm năm 1990.

Chị kê ngày ấy, nghĩa là suốt những năm 1980, chị, một cô giáo cấp 3 văn hàng ngày đi thuyền vào

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

rẫy đảm đang những một mẫu ruộng, chẳng khác nào một phụ nữ làm nông. Nhiều lúc chính chị cũng có cảm giác mình là người làm ruộng chứ không phải là nhà giáo nữa. Và sự ngưỡng ngùng xấu hổ mỗi khi gặp phụ huynh học sinh tràn ngập trong lòng chị. Ngưỡng ngùng, xấu hổ không phải vì cái nghèo, cái lam lũ mà vì chị, với tư cách là cô giáo lại chưa thể toàn tâm toàn ý cho học trò.

Tốt nghiệp khoa ngữ văn đại học sư phạm Quy Nhơn, chị về ngay trường PTTI Nhơn Trạch. Thấm thoát đã 20 năm. Chị thú nhận: Có nhiều lúc chị cũng muốn và nhiều lần đã xin chuyển về thành phố Hồ Chí Minh, nhất là khi chị hoàn thành chương trình cao học vào năm 1990, thời điểm mà bằng cao học còn là "của hiếm". Nhưng rồi sự đa cảm của một người học văn đã là một trong những nguyên nhân khiến chị không thể dứt ra khỏi mảnh đất Nhơn Trạch. Hộ khẩu của chị ở thành phố, chồng chị cũng ở thành phố. Chị có nhiều thuận lợi để bay xa. Chỉ có một điều chị vẫn luôn ôm trong lòng, rằng học sinh nông thôn cũng có quyền được học với những người thầy giỏi. Học với thầy giỏi không thể chỉ là đặc quyền của học sinh thành phố. Và chị đã ở lại cho đến tận bây giờ.

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

Hai mươi năm không là dài với những cuộc đời suôn sẻ. Nhưng với chị, kể từ ngày này sang ngày khác cũng không thể hết được những dấu ấn, những kỷ niệm của quãng đời dạy học ở một trong những vùng quê nghèo nhất Đồng Nai.

Như là trong giai thoại, 30 phút từ nhà ra ruộng, và 30 phút từ ruộng về nhà cũng chính là quãng thời gian chị vừa đạp thuyền vừa ôn bài để thi cao học. Và chị đã thi đỗ trong điều kiện khó khăn cả về tài liệu ôn đến kinh phí học tập. 3 năm vừa dạy vừa đi về thành phố học với một cô giáo quê không biết đi xe máy không phải đơn giản. Cái bóng gầy nhỏ bé cứ lọc cọc xe đạp đi tìm kiến thức... suốt 3 năm. Nhưng đó là quãng thời gian nhiều ý nghĩa với chị: 3 năm ấy, chị vừa tìm thấy niềm vui trong việc học, vừa tìm ra một nửa của mình, người bạn đời mà cho tới bây giờ chị vẫn thấy là tuyệt đối phù hợp với mình.

Những lúc rảnh rỗi, hai mái đầu lại ghé vào nhau làm đồ dùng dạy học. Giải thưởng đồ dùng dạy học do sở KHCN và MT trao năm 1998 theo chị là công sức của anh, chị chỉ là người phác thảo mô hình. Ở nhà chị la liệt những tên nhà văn nhà thơ được cắt bằng giấy màu trông rất hấp dẫn. Nghe chị

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

giảng "Đôi mắt" của Nam Cao, có thể nhìn ngay lên bảng để gặp một Nam Cao thư sinh với gương mặt trong sáng. Tên tác phẩm được cắt rất đẹp, to, rõ ràng và bên cạnh là một đôi mắt "biết nói" được chụp đặc tả. Chỉ bấy nhiêu thôi, học trò đã không thể không chú ý đến giờ văn của chị. Và cũng chỉ bấy nhiêu thôi cũng cho thấy bao nhiêu yêu thương chị dành cho học trò và bao nhiêu tâm huyết trong từng tiết giảng của chị. Làm đạo cụ như thế chẳng tốn gì cả, chỉ tốn duy nhất là thời gian thôi, mà thời gian đối với đôi vợ chồng son như chị thì hẳn là hơn mọi người rồi, chị bảo thế.

Nhưng chẳng hẳn đã là như thế. Bởi nhiều người cũng chẳng thiếu thời gian nhưng đã không toàn tâm toàn ý được như chị.

Trong một ngôi nhà chấp vá chỉ toàn thấy sách và sách. Tất cả mọi thứ đều giản dị và rẻ tiền. Đây là nơi hai tâm hồn yêu trẻ đang hàng ngày cùng nhau tìm cách "quyến rũ" học sinh vào những bài giảng của chị. Chiếc máy thu hình mà anh chị xem là loại "tivi nội địa" 13 inches mua lại từ 10 năm nay. Nhưng chị lại dám vung tay sắm dàn máy CD để dạy học sinh học tiếng Anh. Vâng, chị, người phụ nữ gầy gò dạy môn học vốn phải nói rất nhiều và

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

phải dồn hết tâm lực cho nó ấy, đã có một thời là tổ trưởng bộ môn tiếng Anh của trường PTTN Nhơn Trạch, một môn học thời thượng. Vốn liếng tiếng Anh đáng nể của chị được ky cóp chỉ bằng cách tự học trong những ngày kham khổ đầu giải phóng. Khi trường có những giáo viên tốt nghiệp đại học sư phạm anh văn về, học trò vẫn cứ tìm đến chị với một sự tin tưởng mà chính chị cũng cảm thấy xúc động. Chị dạy lấy tiền thì ít mà miễn phí thì nhiều, dạy bởi vì không nỡ từ chối và bởi ý muốn chia sẻ những gì tích lũy được cho những mái đầu xanh thơ ngây ở vùng quê còn nhiều thiếu thốn khó khăn này. Chị cũng viết báo, viết văn và là hội viên Hội Văn học nghệ thuật Đồng Nai. Chị hướng những học sinh giỏi văn của chị tập tành viết lách. Từ Nhơn Trạch chị không ít lần đưa học trò lên thành phố Hồ Chí Minh để các em tham gia các buổi giao lưu báo Mực Tím, Khăn Quàng Đỏ, những tờ báo mà các em là những cộng tác viên. Bây giờ người phụ nữ đã 45 tuổi ấy lại đang theo năm thứ nhất lớp biên, phiên dịch tiếng Anh hệ đào tạo từ xa. Chị cứ học như thế như là một nhu cầu tự nhiên, như thế đó là niềm vui to lớn nhất trong cuộc đời. Học và tự nguyện chia sẻ những kiến thức ấy. Thế nên cho đến năm 1999 chị mới ky cóp được hơn 10 triệu đồng, phụ huynh và

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

bạn bè cho vay thêm 15 triệu nữa để hai vợ chồng có chỗ an cư. Có nhà riêng, chị cho học trò ở nhờ vì thương các em đi lại vất vả. Ngôi nhà của chị lúc nào cũng riu rít tiếng học trò. Trên kệ tủ, trước gương soi, trên bàn làm việc của chị, đâu đâu cũng là những kỷ niệm và hình ảnh của các thế hệ học sinh. Trong rất nhiều những kỷ vật mà chị gìn giữ, chúng tôi đọc thấy những dòng đầy xúc động: "Cô ơi! Em muốn nói với cô rằng, có lẽ trên hành trình học tập của em, em sẽ gặp nhiều thầy cô đáng kính, đáng yêu, nhưng người mà em không bao giờ quên được dù mai đây em ở nơi nào đi nữa, người đó chính là cô."

Chị tự cho mình là cây khô không lộc vì chị không thể có con. Nhưng từ cuộc đời thâm lặng và tinh thần hiếu học của chị, bao nhiêu lộc non đã nảy nở và đang lớn lên từng ngày. Chị luôn cười, nụ cười thật tươi. Nụ cười ấy được thắp sáng bằng bao nhiêu mầm xanh mà chị đã gieo trồng và nâng niu. Bản thân chị đã không "xếp cánh". Đồng nghiệp và học trò khâm phục chị, người có học vị cao nhất trường. Và chị đã trở thành niềm tự hào của mảnh đất vốn không phải là đất học ấy, mảnh đất đã nuôi chị lớn đã vun đắp tâm hồn chị. Hơn hai mươi năm qua, bây giờ và cả sau này nữa, chắc chị vẫn không thể dứt

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

nợ với công việc của người đưa dò. Tất cả những gì mà chị đã làm giống như lời thơ đang thì thầm với mỗi chúng ta, thì thầm với học sinh thân yêu của chị: "Xin đừng xếp cánh chim ơi!"

THANH HUYỀN

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐÔNG NAI

CHỊ LIÊN LÀM XUẤT KHẨU

Trầy trật về nghề làm bột mì do thiếu nước và giá điện cao, đôi lúc còn bị lỗ do mua nhầm mì không bột, gia đình chị Phạm Thị Liên ở xã Bình Minh, huyện Thống Nhất đã chuyển hẳn sang làm hàng gỗ thủ công mỹ nghệ hơn 4 năm nay.

Tận dụng gỗ vụn của cây trà, bạch đàn, lông mít... từ các cơ sở chế biến gỗ, hàng mộc gia dụng trên địa bàn, chị Liên mua về làm nguyên liệu đầu vào cho cơ sở của mình. Cũng như nhiều gia đình làm hàng thủ công mỹ nghệ trong vùng, cơ sở của chị Liên đã cho xuất xưởng mặt hàng đầu tiên là thuyền buồm. Đạo ấy chưa có khách hàng, chị Liên phải trực tiếp mang sản phẩm đi bán dạo ở “phố Tây” - Phạm Ngũ Lão, khu trung tâm ở TP. HCM. Thấy lạ mắt, thuyền gỗ được khách Tây mua nhiều. Riết rồi có quá nhiều người bán thuyền gỗ nên số lượng sản xuất ở cơ sở cứ giảm dần. Rong ruổi trên đường phố Sài Gòn trong lúc chán nản, chợt chị bắt gặp những mặt hàng mô tô, xe máy, xích lô, xe hơi, máy bay, trực thăng... bằng vỏ hộp lon bia. Thế là trong đầu chị lại loé lên ý tưởng làm mặt hàng mới này. Ban đầu, chị mua thử vài món đem về cho con trai là Huỳnh Anh Tuấn vẽ mẫu và làm thử. Kết

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

quả, mặt hàng mới của chị được khách Tây rất ưa chuộng. Thấy bán chạy, nhiều nhà có mặt tiền ở phố Tây lấy lại và bán cho khách Tây với giá cao hơn khoảng 30.000 đồng/món hàng.

Được người quen gợi ý việc chào hàng trên mạng Internet cách đây vài tháng, chị Liên đã thực hiện ngay. Chỉ sau vài tuần chào hàng trên mạng, khách Tây đã thuê xe tìm đến tận cơ sở sản xuất của chị để đặt hàng, vì mặt hàng này hiện đang ăn khách tại các nước Mỹ, Hồng Kông, Nhật Bản, Trung Quốc, Thái Lan, Israel. Đến tận cơ sở đặt hàng được thuận lợi về giá cả, đúng chất lượng, đảm bảo giao hàng đúng hẹn và hàng với cùng chủng loại. Cũng có lúc chị dong xe lên TP. HCM thực hiện hợp đồng mua bán với những Việt kiều thích thú với những sản phẩm thủ công của quê nhà. Cơ sở sản xuất của chị Liên thường xuyên phải đảm bảo có khoảng 8 lao động để làm hàng.

Để khuếch trương việc sản xuất kinh doanh, gia đình chị Liên đã cho các con đi học thêm ngoại ngữ, vì tính để có thể giao dịch trực tiếp với khách nước ngoài.

THY MÃN

CÔ VÀ TRÒ CÙNG GIỎI

Ban đầu thì hai cô trò nhà ấy chẳng nghĩ gì đến chuyện phải đạt giải trong những hội thi đó đâu, chủ yếu là tham gia cho vui, cho có phong trào thôi mà - thầy Trương Văn Nhi, hiệu trưởng Trường THPT Sông Ray (Cẩm Mỹ), đã bắt đầu câu chuyện như thế khi nói về “những ngôi sao” của trường mình. Thật vậy, rất khiêm tốn khi nói về thành tích giải nhất Hội thi báo cáo viên giỏi về tư tưởng Hồ Chí Minh khu vực phía Nam mới đây, cô giáo Cao Thị Xuyên cho biết: “Tôi đến với hội thi vì được Đoàn trường tin nhiệm để cử, sau nữa là muốn tích lũy thêm kiến thức để phục vụ cho việc giảng dạy môn văn của mình”. Nhưng càng đọc những tài liệu viết về tư tưởng Hồ Chí Minh, cô Xuyên càng thấy mê. Cô cho đó là những tài liệu khoa học vô cùng bổ ích và thú vị cho những ai thích nghiên cứu, tìm tòi về lịch sử, văn hóa Việt Nam. Thế là, từ tâm thế “chuẩn bị tài liệu để tham gia hội thi cho ra hồn”, cô lao vào đọc và nghiên cứu say mê tất cả những tài liệu có liên quan đến tư tưởng Hồ Chí Minh. Ngoài những tài liệu tự chuẩn bị cho mình như các quyển

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

trình bày bài thi, cô nghĩ, cần phải rút ra những gì là ưu thế của mình để tiếp tục phát huy. Ông xã vốn là đồng nghiệp bảo rằng cô đã thể hiện được cùng lúc hai con người trong Bác, một người thật bình thường - giản dị và một người vô cùng vĩ đại. Đám học trò lớp 12C1, là lớp cô chủ nhiệm và cũng là những “fan” cuồng nhiệt của cô qua các vòng thi, thi lại bảo: “Cô trình bày chân thành và thu hút vì những tình cảm đặc biệt dành cho Bác Hồ”. Xem đi, xét lại cùng với sự góp ý của mọi người, cô quyết định bổ sung thêm những chi tiết thể hiện sự bình dị của Bác trong cuộc sống đời thường nhưng phản ánh nhân cách lớn, tư tưởng lớn của Bác. Liên hệ trực tiếp với hoạt động của ngành giáo dục hiện nay, cô trình bày những điều được và chưa được từ việc vận dụng tư tưởng Hồ Chí Minh... Cả khán phòng vỗ tay và vỗ tay rất lâu sau phần trình bày của cô ở bài thi khu vực. Lúc đó, cô nghe hai mắt mình nóng lên, nhớ đến kỷ niệm thời mang khăn quàng đỏ được bầu là “Cháu ngoan Bác Hồ” với huy hiệu Bác lóng lánh và tự hào trên ngực trái... Bước vào đợt chuẩn bị cho hội thi toàn quốc được tổ chức vào dịp 19 - 5 sắp đến tại thủ đô Hà Nội, Xuyên lại được Ban giám hiệu nhà trường, ông xã, bạn bè, đồng nghiệp, học

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

trò... ưu tiên tạo mọi điều kiện và chạy ngược xuôi tìm giúp những tư liệu mới công bố về Bác...

Trong số những người ủng hộ cô giáo Xuyên, cuồng nhiệt có cô bé Vô Lê Kim Tuyến, học sinh lớp 11B9. Tuyến vừa là học trò, vừa là đồng đội của cô trong Hội thi báo cáo viên giỏi về tư tưởng Hồ Chí Minh vòng cấp huyện (trong hội thi này, Tuyến đạt giải khuyến khích). Nhưng trước đó, vào tháng 8 - 2003, nhờ sự dìu dắt, hướng dẫn nhiệt tình của thầy Nguyễn Đức Thâm - bí thư Đoàn trường, Tuyến đã mạnh dạn bước lên khán đài dự thi Hội thi tuyên truyền viên giỏi toàn quốc do Trung ương Đoàn thanh niên cộng sản HCM tổ chức tại thủ đô Hà Nội. Đề tài tham dự hội thi của cô bé là "Vai trò và nhiệm vụ của thanh niên trong thời đại mới". Cũng được vinh dự như cô giáo Xuyên, phần liên hệ thực tế là những suy nghĩ và việc làm cụ thể của những thanh niên vùng sâu, vùng xa ở quê nhà Sông Ray của Tuyến đã được những người dự khán vô hàng tràng pháo tay dài khen ngợi... Kết quả, Tuyến đạt điểm xuất sắc cùng với 4 tuyên truyền viên giỏi ở các đơn vị Đoàn khác trong toàn quốc (hội thi có 48 tuyên truyền viên giỏi toàn quốc tham dự). Khi nhắc lại những ngày tham gia hội thi tại Hà Nội, Tuyến lại chỉ thích nói về thầy cô mình: "Em cảm thấy gấu

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

bó với các thầy, các cô trường mình một cách kỳ lạ, nhất là thầy bí thư đoàn trường. Chính thầy là điểm tựa khi em đứng trước đám đông, có lúc run quá, gần như nói không được nữa thì em lại bắt gặp ánh mắt động viên của thầy bên dưới, nhớ lại công lao chuẩn bị cho hội thi của thầy trò, em lại ngẩng đầu bước tới...”.

Sau các hội thi, những dư âm lắng lại. Cô Xuyên và Kim Tuyền lại quay về “ngôi trường nhà quê” của mình, ngôi trường phải đi hàng chục cây số bụi mù trời mới tới... Trên bục giảng, cô Xuyên vẫn là cô giáo dạy giỏi cấp tỉnh dịu dàng, tâm huyết cùng đàn em vùng sâu, vùng xa chịu thương, chịu khó. Trong góc lớp 11B9 lặng lẽ sau tàn phượng vĩ rực hoa, Kim Tuyền - cô học sinh giỏi văn cấp tỉnh - đang chăm chỉ học hành và chuẩn bị bước vào kỳ thi cuối năm...

ĐỒNG DAO

CHỊ HỘ LÝ GIỎI GIANG

Lê Thị Thu sinh ra ở vùng sông nước Cửu Long. Ba chị là bộ đội kháng chiến. Vào những năm 60 của thế kỷ trước, vùng quê chị bị bom đạn địch cày xới, tàn phá khốc liệt. Trẻ con lớn lên hầu hết thất học, chị Thu cũng chưa một lần cắp sách tới trường. Năm 1965 để tránh bom đạn địch ba chị đưa vợ con về sống ở Biên Hòa. Mười tám tuổi, chị được người ta “làm mai” cho một thanh niên hiền lành chân chất, cũng nghèo như chị. Lúc đó chưa hiểu thế nào là tình yêu nhưng vì má chị sợ con gái... ế chồng nên chị đồng ý làm vợ anh. Hai vợ chồng trẻ lấy nhau trong cảnh “không tác đất cắm dùi”. Chị xin vào làm hộ lý cho bệnh viện đa khoa TP Biên Hoà từ đó.

Làm hộ lý ở bệnh viện cũng có nghĩa là làm đầu trăm họ. Hàng trăm công việc không tên như quét dọn, thay ra đệm, giặt giũ, phụ việc cho các bác sĩ, giúp đỡ người bệnh v.v... luôn đến tay chị và các bạn đồng nghiệp. Bệnh viện đa khoa Biên Hòa (nay là Trung tâm Y tế Tp. Biên Hòa) hầu hết là bệnh nhân nghèo, làm những nghề vô danh trong xã hội. Nhiều người nửa đêm chạy vô bệnh viện vì...

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

ăn nhậu quá đà, say xỉn đến hạ đường huyết, phải cấp cứu. Những vụ đụng xe, gây thương tích phải nhờ thầy thuốc cứu chữa xảy ra như cơm bữa. Có người vào bệnh viện còn yêu sách, hạch hỏi, thậm chí chửi bới và dọa... đánh cả y bác sĩ. Đối với các hộ lý, họ lại càng xem thường, chỉ coi các chị là “phu phen tạp dịch”. Không thiếu người định kiến, cho rằng phải “bồi dưỡng tiền” mới dễ sai khiến được hộ lý v.v... Nhưng bỏ qua cách cư xử bất công của một số bệnh nhân, chị Thu cùng các đồng nghiệp vẫn làm việc hết mình, bằng tất cả lương tâm, trách nhiệm của mình. Đôi khi các chị cũng cảm thấy buồn lòng vì các bệnh nhân được các chị chăm sóc, lau chùi lúc bị ới mưa, đại tiểu tiện ra giường nhưng lúc ra viện không một lời cảm ơn. Bù lại, niềm vui của các chị nhận được là tình cảm chân chất, thật thà của nhiều người bệnh nhân khác. Có bà mẹ nghèo nhét vào túi áo chị một trái quýt, bắt chị nhận được mới chịu ra về. Hỏi vì sao nhận tiền bồi dưỡng của các bệnh nhân, chị Thu trả lời giản dị “Không lẽ mình sức vóc như vậy lại đi nhận tiền của những bà mẹ già còn cực khổ hơn cả mình? Đồng tiền nhiều khi bạc bẽo lắm, chỉ có đồng tiền chính đáng mới lâu bền”.

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

Hiện nay chị Thu là tổ trưởng tổ hộ lý của Trung tâm gồm 6 chị em, trong đó có những người rất trẻ. Với các đồng nghiệp còn ít tuổi, chị luôn coi họ như em út, hết lòng chỉ bảo, san sẻ kinh nghiệm. Bản tính thật thà chất phác, lại siêng năng và giỏi việc nên chị luôn được đồng nghiệp và các y, bác sĩ quý mến. Với mức lương hơn sáu trăm ngàn đồng một tháng, chị nói vui rằng mỗi tháng, chị chỉ góp nổi... một bao gạo loại xoàng cho gia đình. Nhưng chồng con chị vẫn hài lòng và còn khuyến khích chị làm cho... vui. Hồi các con còn nhỏ, để chèo lái con thuyền gia đình trong thời bao cấp đầy khó khăn, ngoài giờ làm việc, chị Thu cùng chồng đi cắt cỏ bán cho người nuôi bò. Mỗi ngày chị bán được ba gánh cỏ, mỗi gánh bán được vài ngàn đồng. Lần hồi rồi anh chị cũng nuôi được bốn đứa con trưởng thành, có nghề nghiệp ổn định. Nhiều bằng khen, giấy khen, khánh vàng của Trung tâm, của tỉnh tặng cho chị nhưng người phụ nữ giỏi giang ấy vẫn mặc cỡ khi có người khen. Chị không thích phô trương bởi cho rằng còn nhiều người học cao, hiểu rộng và có đóng góp lớn hơn chị nhiều.

CHUYỆN KỂ VỀ MỘT CÁN BỘ HỘI Ở XÃ LONG THỌ

Tham gia công tác Hội Phụ nữ xã Long Thọ, huyện Nhơn Trạch từ năm 1994, Chị Nguyễn Hồng Hạnh hiện là Chủ tịch Hội Phụ nữ xã đã có nhiều đóng góp để đưa phong trào Hội vươn lên, từ yếu kém đạt đơn vị vững mạnh 5 năm liền. Chị kể lại: Năm 1996 được bầu làm Chủ tịch Hội, tôi lo lắm! Vì lúc ấy hầu hết là ấp trắng, chỉ có 1 tổ hoạt động do chị phụ trách, số hội viên lúc ấy chỉ trên 300 chị. Suy nghĩ của chị Nguyễn Hồng Hạnh là làm sao để đưa phong trào Hội đi lên, đạt chất lượng và thu hút được chị em tham gia với Hội. Thế là chị đã không quản khó khăn vất vả để đến với chị em trong các khu, ấp, lúc thì đi xuống ấp ban ngày, lúc thì cả buổi tối để củng cố nhân sự, tìm những chị có năng lực nhiệt tình để đảm đương nhiệm vụ ở các chi, tổ hội. Vào những ngày họp chi, tổ hội, chị Hạnh cũng có mặt để triển khai, truyền đạt các chủ trương, đường lối của Đảng, chính sách pháp luật của Nhà nước và các chương trình hoạt động của Hội, của Ban Văn sự

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

tiến bộ của phụ nữ, đồng thời xây dựng các tổ, nhóm phụ nữ tiết kiệm, tổ tương trợ giúp nhau phát triển kinh tế, giúp nhau lúc khó khăn, hoạn nạn, bệnh đau, hay tặng học bổng, sách vở cho con em các chị nghèo có điều kiện đi học... Nhờ nỗ lực của một cán bộ như thế, chị em đã đăng ký xin vào Hội ngày một tăng, trung bình mỗi năm có từ 100 đến trên 150 chị vào Hội. Cho đến nay toàn xã đã có trên 1.130 hội viên chiếm tỷ lệ 52% so với tổng số phụ nữ trong độ tuổi của hội toàn xã. Ở các khu ấp năm 1996 chỉ có 1 tổ tiết kiệm, chị Hạnh cùng với các chị hội đã xây dựng được 30 tổ nhóm phụ nữ, trong đó có 15 tổ tương trợ với gần 260 chị tham gia góp vốn mỗi tháng là 6 triệu đồng để giúp nhau phát triển kinh tế xoá dần đói nghèo trong chị em. Chị Hạnh bảo, vào những năm ấy, chị em khó khăn lắm, nguồn vốn giúp nhau trong tổ, nhóm không nhiều có chị phải vay thêm nặng lãi bên ngoài, nên chị Hạnh đã tranh thủ các nguồn vốn giúp đỡ của Huyện hội, tín chấp với ngân hàng cho chị em vay, tính ra hàng trăm triệu đồng. Riêng chị cũng lấy số tiền ít ỏi của gia đình để giúp cho một số chị nghèo mượn, mỗi chị 500.000 đồng để buôn bán như trường hợp chị Hồ Thị Xua, chị Huỳnh Thị Thương, chị Trần Thị Liên... Nhờ vậy các chị này đã thoát khỏi nghèo.

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

Chị Hạnh tâm sự: Nhiều lúc mình cũng kẹt vì nhà buôn bán nhỏ, thiếu vốn còn phải vay ngân hàng, nhưng thấy chị em còn khổ hơn không chịu được, nên giúp được chị nào thì cảm thấy mừng lắm.

Chị Hạnh được nhiều chị em trong xã và bà con tin yêu quý mến. Trong suốt 10 năm làm công tác Hội, chị Hạnh luôn gắn bó, gần gũi với chị em tháo gỡ nhiều khó khăn vướng mắc trong đời sống của chị em, sẵn sàng tham gia bảo vệ các quyền lợi chính đáng cho chị em, giúp chị em có các kiến thức xây dựng gia đình hạnh phúc, nuôi con theo khoa học, phòng chống các tệ nạn xã hội, biết chăm sóc sức khỏe của phụ nữ, kế hoạch hóa gia đình... “Có được thành quả này, thì trước hết cán bộ hội phải gương mẫu, lăn vào công việc, luôn đi sâu sát với chị em khi chị em cần để giúp đỡ thì hoạt động Hội mới có chất lượng, hiệu quả...”, nói đến đây, chị Hạnh cười bảo, sự thành công này của chị cũng là nhờ sự hỗ trợ của “ông xã” biết cảm thông, chia sẻ, nên ngoài giải quyết công việc ở xã chị lại xuống ấp suốt ngày, đến tối... Có khi 21 giờ mới về. Năm nay chị Nguyễn Hồng Hạnh mới tròn 46 tuổi nhưng chị đã lo xây dựng đội ngũ kế thừa thay chị sau này, làm sao để Hội Phụ nữ xã Long Thọ mãi giữ giữ vững là đơn vị Hội vững mạnh. Với thành tích ấy,

BAN VI SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

tập thể Hội phụ nữ xã Long Thọ và cá nhân chị Nguyễn Hồng Hạnh được nhận nhiều bằng, giấy khen các cấp.

HOA ĐIỂM

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

ĐÓA MAI RỪNG BÌNH DỊ

Đã 15 năm rồi, cô giáo Mai gắn bó với vùng đất Thanh Sơn, Định Quán xa xôi. Có lẽ ở Đồng Nai ít có nơi nào mà người tìm cái chữ, người gieo mầm chữ lại gặp nhiều khó khăn đến thế. Xã Thanh Sơn ba bề giáp sông Đồng Nai, mặt còn lại là vùng rừng đậm Vườn quốc gia Cát Tiên. Dân cư ở đây sống thành cụm rải rác ở trong rừng, trên những nhà bè ngoài sông. Ngày chị mới từ quê hương Nghệ An đến dạy tại Trường tiểu học Lam Sơn, trường học là những lớp tranh tre nửa lá, những phòng tạm nằm rải rác trên những ngọn đồi, lẫn trong những rừng giá ty bạt ngàn hay trên vùng Đồi Cá nằm giữa mệnh mông sông nước, nơi học sinh phải đi học bằng xuồng. Lương giáo viên thấp, đời sống thiếu thốn đủ thứ, sáng cô giáo đi dạy, chiều lại phải vất vả nuôi gà, làm rẫy kiếm thêm tiền nuôi con. Đã từng có những ngày quá khó khăn tưởng chừng không thể vượt qua. Đã từng có lần trên đường xuyên rừng đi dạy chị bị rắn độc cắn suýt chết, may nhờ bài thuốc bí truyền của bà con đồng bào dân tộc ít người mới cứu được mạng sống. Nhưng chị vẫn ngày ngày bền bỉ thầm lặng lên lớp, lại lặn lội đến với từng hộ đồng bào dân tộc vùng sâu, vận động

BAN VÌ SỰ TIẾN BỘ CỦA PHỤ NỮ TỈNH ĐỒNG NAI

các gia đình cho con ra lớp. Chị thường tâm sự với các đồng nghiệp của mình “Biết là khổ thật, nhưng thương các em học sinh quá. Nhiều em nhà rất nghèo, phải làm lưng còn hơn người lớn. Mình bỏ các em, các em mù chữ lớn lên sẽ càng khổ hơn.”

Hơn 10 năm đứng trên bục giảng, từ năm 1998 đến nay, được Chi bộ xã Thanh Sơn kết nạp Đảng, đồng nghiệp và cấp trên tin nhiệm bầu làm Hiệu trưởng trường, cô giáo Mai lại bận rộn với bao nỗi lo toan làm sao nâng cao được chất lượng dạy và học của ngôi trường vùng sâu này. Mười điểm trường của trường nằm trong vùng sâu, chỗ xa nhất cách trung tâm xã gần 30 cây số, dốc cao đường khó, sức đàn ông nhiều khi còn không kham nổi. Nhưng người phụ nữ mảnh mai ấy vẫn thường xuyên đến với từng lớp học, lúc dự giờ thăm lớp tìm biện pháp khắc phục một lớp học yếu, lúc gặp gỡ chia sẻ tâm tình với những đồng nghiệp gặp khó khăn, tìm cách cải thiện đời sống cho các thầy cô giáo vùng sâu. Niềm vui của chị gắn liền với một phòng học mới xây mọc lên giữa rừng, một giáo viên của trường vừa có chỗ ở khang trang, một học sinh bỏ học vừa trở lại lớp. Chị Nguyễn Thị Hồng Nhung, tổ trưởng tổ giáo viên điểm trường ấp 5, nơi tập trung con em nhiều đồng bào dân tộc ít người, nói về chị Mai:

NHỮNG ĐIỂN HÌNH PHỤ NỮ ĐỒNG NAI

“Chị coi các giáo viên ở đây như chị em ruột thịt, quan tâm từ cái ăn chốn ở đến chuyện tình cảm cá nhân. Chỗ dạy này xa lắm, khổ lắm, nhiều giáo viên mới ra trường lên đây đã khóc mà bỏ về. Các anh chị em ở đây trụ được đến hôm nay chính là nhờ chị Mai động viên, chăm sóc”

Những năm gần đây, cuộc sống vùng sâu đang đổi thay từng ngày, trường Lam Sơn cũng ngày càng đổi mới. Hiện trường tiểu học Lam Sơn đã có quy mô hơn 50 lớp học và một ngàn học sinh theo học. Sự cố gắng của cô giáo Mai và các đồng nghiệp đã giúp cho xã Thanh Sơn đã đạt chuẩn xoá mù chữ - phổ cập giáo dục tiểu học vào năm 1999 và đang tiến lên đạt chuẩn quốc gia phổ cập trung học cơ sở. Còn nhiều khó khăn trước mắt, nhưng chị Mai vẫn kiên trì, bền bỉ vượt khó để thực hiện thiên chức của nhà giáo ở vùng sâu, thực hiện nhiệm vụ của một người đảng viên. Chị như một đóa mai rừng bình dị, cứ lặng lẽ tỏa hương thơm ngát một góc rừng vùng sâu xa xôi ấy.

THANH TÙNG (Đài PTTH Đồng Nai)